

РЕШЕНИЕ

№ 2166

гр. София, 01.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **278** по описа за **2021** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С Решение от 27.10.2020 г. на СРС по НАХД № 4871 от 2020 г. е отменено НП № 499443-F 518180/ 12.02.2020 г., издадено от зам.- директора на ТД на НАП - С., с което на основание чл.74, ал.2 от Закон за счетоводството /ЗСч/ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 600 лева за нарушение на чл. 38, ал. 1 т.1 от ЗСч.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от ТД на НАП С., в която моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано. Претендира потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, редовно призован, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата . Моли съда да присъди сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба. Представя писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Пред настоящата инстанция са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с компетентността на наказващия орган, както и с правната квалификация на нарушението.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал гласни и писмени доказателства, които не са оспорени от страните.

За да отмени обжалваното НП, съдът е приел за безспорно установено, че въз основа на информацията относно юридическите лица, които не са подали в срок годишен финансов отчет /ГФО/ за 2018г. за публикуване в Търговския регистър до 02.07.2019г, изпратена от Агенция по вписванията, от страна на органите на НАП е извършена проверка на 21.08.2017г. в Търговския регистър. От същата е установено, че и към тази дата, търговецът [фирма] не е изпълнил задължението да публикува ГФО за дейността си за 2018г. От приложената годишна данъчна декларация по чл.92 Закон за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за 2018г., е установено, че дружеството е реализирало общо приходи в размер на 299034,76 лева, а нетни приходи от продажби за 2018г. в размер на нула лева.

На търговеца е съставен АУАН, в който нарушението е квалифицирано като такова по чл. 38 ал. 1 от ЗСч, извършено в условията на повторност. Въз основа на така съставения акт за административно нарушение, е издадено и обжалваното наказателно постановление, с което на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 600 лв. на осн. чл.74 ал.2 от ЗСч

Съдът е приел, че обжалваното НП е съставено от некомпетентен орган, тъй като представената по делото и вписана в постановлението заповед на Изп. директор на НАП не установява правомощие на издателя на НП да издава такива по ЗСчетоводството. Ето защо е отменил същото, като незаконосъобразно.

Настоящият състав, след като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но неправилно.

Видно от представените пред настоящата инстанция писмени доказателства – Заповед № ЗМФ -610 /03.07.2018г. на Министъра на финансите, зам.- директорите на ТД на НАП са оправомощени да издават наказателни постановления за нарушения по чл.74 от Закон за счетоводството /т.2/.

Предвид изложеното, и с оглед задължението си да съобрази всички обстоятелства, за които макар и несвоевременно, са ангажирани доказателства, съдът намира, че зам.- директорът на ТД на НАП – С. е разполагал с компетентност да издаде процесното НП,, поради което същото не е незаконосъобразно на това основание,

обратно на приетото от районния съд.

Настоящата инстанция счита, че оспореното решение е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила, по следните съображения:

Декларативно, без никакви мотиви, съдът е приел за безспорно установено от фактическа страна, че търговецът е допуснал нарушение на чл.38 ал.1 т.1 от ЗСч. Същият не е дал отговор на възраженията в жалбата досежно спазването на преклузивния срок по чл.34 от ЗАНН, квалификацията „повторност“, начина на определяне размера на санкцията, както и на заявените твърдения за несъставомерност на деянието. Жалбоподателят е изложил и доводи за недопустимост за едно и също нарушение да се санкционират едновременно търговецът и неговия управител.

Касационният състав констатира, че първоинстанционният съд не е дал отговор на нито едно от посочените по-горе възражения. Отсъстват дори лаконични изводи, които да позволяват на контролната инстанция да узнае каква е волята на съда. Този пропуск касае най –вече възраженията за несъставомерност на деянието и тези за правната квалификация и размера на санкцията. Съдът не е проявил и процесуална активност, поради служебното начало в административнонаказателния процес, да събере сам, или да укаже на страните, с оглед тежестта на доказване, да ангажират доказателства във връзка с компетентността на органа – издател на НП, с наведените доводи за ненадлежно установяване на нарушението, неговите съставомерност , правна квалификация и санкциониране.

Горното представлява допуснато от съда съществено процесуално нарушение и като такова –касационно основание за отмяна на съдебното решение. Делото следва да бъде върнато на първостепенния съд за разглеждане от друг съдебен състав, при спазване на указанията, дадени в обстоятелствената част на настоящия съдебен акт и съобразяване на новопредставените писмени доказателства.

На основание чл.226 ал.3 от АПК при новото разглеждане на делото съдът следва да се произнесе и по въпроса за сторените разноски пред двете инстанции.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - XV касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 27.10.2020 г. по НАХД № 4871 от 2020 г. на Софийски районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2